

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXIII.

Ioh. 11. v. 25.

Ego sum resurrectio & vita. Qui in me credit, &c.

DISPOSITIO.

Hæc est memorabilis sententia, & vna ex præcipuis. Digna quæ auro scribatur, non tantum atramento: & quæ ad verbum ediscatur. Continet enim vere illud Evangelion, de quo Rom. 1. v. 16. quod sit potentia ad salutem credenti.

Docet autem 1. quid de Christo sit sentiendum. 2. Et quid credentibus ab ipso sperandum.

I. Pars.

Marthæ forori Lazari (amici Christi nuper in Bethania defuncti) hæc verba Christus dixit.

Cum enim Christus illi promississet, fore ut resurgat Lazarus frater, ipsa vero hoc Christo respondisset, Scio, quod resurget in nouissimo die. Innuens se non credere, quod iam, & ante nouissimum diem possit excitari. Ibi tum Christus subiicit hæc verba, quibus vult probare, se iam quoque Lazarum posse in vitam reuocare.

Ego enim, inquit, sum resurrectio & vita. Semper ubiq; possum resuscitare & viuificare. Quia hæc in me est vis. Ergo etiam fratrem Lazaram iam possum viuificare.

Locvs. His verbis Christus docere vult, quid sit de ipso sentiendum. *Was für man ihne haben sollte.*

Non, inquit, ego habeo potestatem resuscitandi & viuificandi, sed ego sum ipsa resurrectio & vita.

1. Ut ostendat, se omnia perfectissime posse. Et quidem ex seipso. Non tantum ministrum esse resurrectionis, sicut olim Elias, Elifæus: sed Dominum, qui omni tempore possit resuscitare. Idq; vno verbo. Quia in se vim illam habeat.

Sic se esse vitam ait: quia alias viuificare potest, quos vult: & quia vitam omnibus dedit atq; conseruauit hætenus.

Hh

Sicut

Sicut & Ioan. 1. 4. v. 6. dicitur, Via veritas & vita: non tantum viæ dux, non tantum doctor veritatis & author vitæ, sed ipsa veritas, via, vita.

2. Ut etiam ostendat, quicquid ipse sit & possit, id omnino ipsum nobis esse & nobis posse. Est enim vñs alles zu gutem. Ut cum 1. Cor. 1. v. 30. dicitur sapientia, iustificatio, sanctificatio, &c. Non sapiens, iustus, sanctus. Quia nobis factus est iustitia, &c.

Vsvs huius loci esse potest multiplex.

Primum enim ex his verbis confirmatur articulus de resurrectione mortuorum, per Christum futura. De qua nihil quidquam dubitandum. Et de hoc quidem sæpius in expositione Themat. præced.

Secundo, hæc notanda sunt piis, ut agnoscant Dominum Iesum Christum, Principem vitæ, Act. 3. v. 15. Dominum gloriæ 1. Cor. 1. ver. 8. qui est vita hic, & Ioan. 14. v. 6. & panis vitæ, Ioan. 6. v. 35. & in quo est vita, Ioan. 1. v. 4. & qui dat vitam mundo, Ioan. 6. v. 33. & qui dat carnem pro mundi vita, ibid. 51. & qui verba vitæ æternæ habet, Ioan. 6. v. 68. quique dat ipsam vitam æternam. De quo in altera parte dicetur.

Hunc etiam glorificemus, quia salui erimus in vita ipsi^o Rom. 5. v. 10. Ideoque vita nostra Christus dicitur, Phil. 1. v. 21. Christus mihi vita. Coloss. 3. v. 4. Christus vita vestra apparebit.

Sic autem non nobis viuendum, sed Christo. Hinc in nouitate ambulandum Paulus monet, Rom. 6. v. 4. vita enim nostra abscondita cum Christo, Coloss. 3. v. 3. Vide seqq. v. 5.

II. Pars.

Ut intelligeret autem Martha, & omnes Christiani, Christum non tantum sibi esse resurrectionem & vitam, sed nobis etiam, addit plura, & talia quæ efficacissimam habent consolationem contra mortem, & vitam promittunt omnibus credentibus. [Nota. Quid sit in Christum.

sum credere, illud in præcedentibus Disputationibus ex Joh. 3. 5. 6. & 8. iam sæpius est demonstratum, Et magna est horum Thematum cognatio, eademq; fere omnium sententia. Nolo igitur eadem cum tædio lectoris toties repetere: quamvis multa sæpius recurrant, quæ non possunt omitti, sed semper sunt repetenda ex prioribus.] De duobus autem hominum ordinibus loquitur. Primum de his, qui in fide iam pie defuncti sunt. De illis pronunciat, quod uiuant, scilicet coram Deo. Sic ut is Deus uiuorum dicitur, Matth. 22. v. 23.

Deinde de his, qui adhuc uiuunt in corpore, pronunciat: quod si in ipsum credituri sint, nunquam sint morituri.

Nam per fidem in Christum ab æterna & secunda morte sunt tuti.

Quantum vero ad mortem corporalem attinet, etiam per Christum fidelibus est transmutata in dulcem somnum. Ut sic neque ab æterna, neque à temporali morte ipsis sit quicquam metuendum.

D I S C I M V S, Quid pij & fideles à Christo debeant expectare: scilicet, quod securitatem ipsis præstare possit & velit, ab his duobus malis, quæ omnium sunt terribilissima, uidelicet à morte corporali & æterna, quæ est lacus ardens, Apoc. 21. v. 8.

Qui ab his securus esse potest, ille nihil habet neq; in uita, neque in morte, quod metuat. A quo enim timebit? Jam saluus est, Rom. 8. v. 24. spe scilicet certissima. Jam in cælo est, licet nondum apparuerit, 1. Joh. 3. v. 2.

Antiquus extat uersiculus, Si mors non esset quam lætus quilibet esset. Ecce autem, Fidelibus non est mors amplius metuenda.

Gaudendum igitur in Domino semper, Phil. 4. v. 4. Et uerè fidelis dicere potest: Inueni portum, mors peccatorumque faceffe. Nunc uita æterna iustitiæq; fruor.

Certum enim est, Christum fideles ab æterna morte & sic quoque ab inferni omnibus cruciatibus sic liberasse,

vt illam mortem non sint visuri, gultaturi aut senturi. Sicut promisit Joh. 8. v. 51. Qui sermonem meum serua-
bit, mortem non videbit.

Huc pertinent illa Hofe. 13. v. 14 I. Corint. 15. v. 54. Sic certe Abrahamus & cæteri pii, non viderunt mortem. Sicut & Christus negat illos esse mortuos, sed Deo viuere ait, quæ vera vita est, Luc. 20. v. 38.

Et Moses certe qui videbatur mortuus & sepultus, vi-
sus est viuus, Matth. 17. v. 3.

Mors vero corporalis tam non nocet, vt sit potius transitus & promotio ad vitam æternam, Joh. 5. v. 24. Id-
co nec mortis nomine amplius ipsam vult vocare Chri-
stus, sed somnum dicit, Joh. 11. v. 11. Dormit Lazarus. 56.
in fine. & Apocal. 14. vers. 13. Quiescant. Quis ergo horret
at mortem, nisi incredulus?

F I N I S.

T H E M A XXIV.

Ioh. 11. v. 34.

*Clamauit voce magna, Lazare, veni foras. Et venit de-
functus ligatus, &c.*

D I S P O S I T I O.

Inter omnia miracula, quæ fecit Christus in forma
serui, maximum hoc est, etiam Magno illo Augustino
consentiente [de verbo Domini] quod pauculis his ver-
bis describitur: Videt. Lazari quadriuidani fortentis resusci-
tatio. Sicut etiam vix vllum miraculum accuratiori dili-
gentia ab Euangelistis annotatum legitur. Ne minimam
enim circumstantiam Joannes videtur omisisse. Sanauit
leprosos. Christus, cæcis aperuit oculos, mortuos in le-
ctulo & feretro iacentes, & recentes adhuc excitauit.

Lazarus autem iam intra cauatum saxum quatuor die-
bus iacebat, iam fluescentium membrorum tererrimus
fætor prohibebat accessum, iam in concavis obibus ta-
bi.